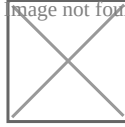

21 Μαρτίου 2015

Ο Άγιος Νεομάρτυς Μιχαήλ ο Μαυρουδής

/ [Πεμπτούσία](#)

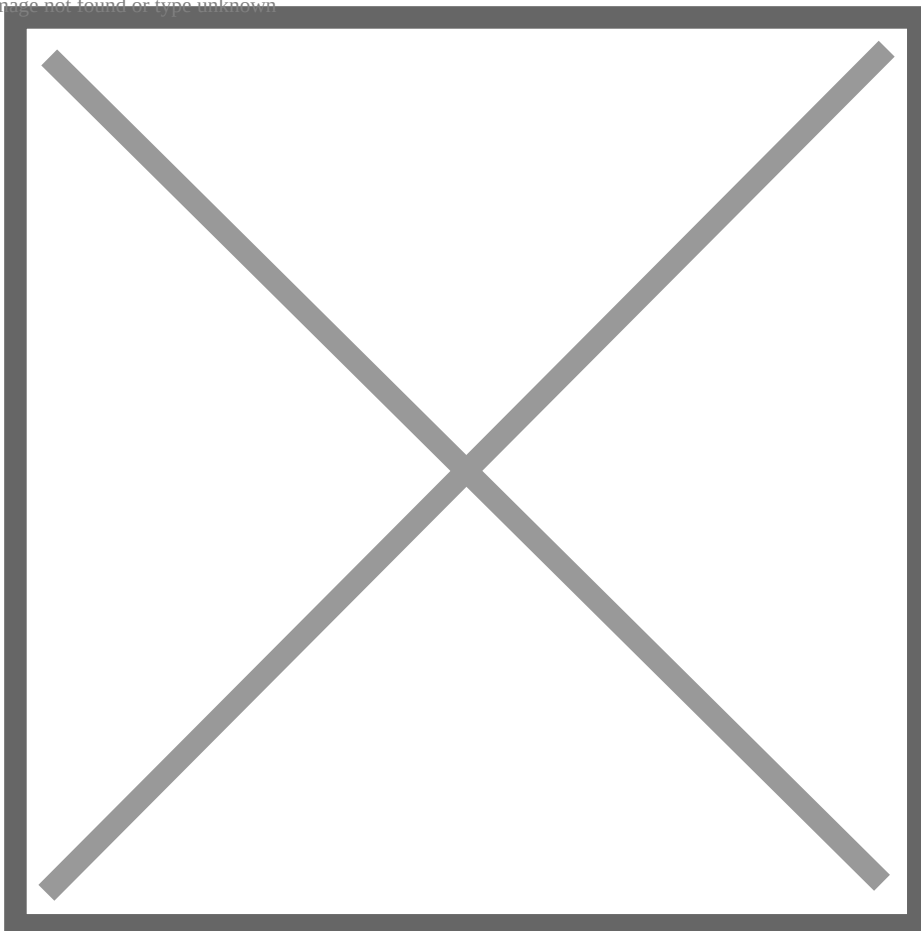
Image not found or type unknown

Μαρτύρησε στη Θεσσαλονίκη στις 21 Μαρτίου 1544

Ο Άγιος καταγόταν από την Γρανίτσα της Ευρυτανίας. Ήταν από μικρό παιδί αναθρεμμένος εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου. Ήταν έγγαμος. Λόγω της γενικής αλλά και οικογενειακής δυστυχίας πήγε στη Θεσσαλονίκη και εργαζόταν ως πωλητής άρτου. Ήταν ελεήμων και φιλακόλουθος και παρακολουθούσε και όλες τις αναγνώσεις που γίνονταν για την ωφέλεια των πιστών.

Image not found or type unknown

Τη Δευτέρα μετά την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, πριν να τελειώσει η ανάγνωση, μετά την εσπερινή ακολουθία, έφυγε από τον ναό και πήγε στο εργαστήριό του, πράγμα που δεν συνήθιζε και κάθισε λίγο.

Ένα τουρκόπουλο από τα γειτονικά σπίτια πήγε να αγοράσει ψωμί. Ο Άγιος, κατά τη συνήθειά του, άρχισε να ρωτά το παιδί, που πηγαίνει, τι πιστεύει κι αν καταλαβαίνει αυτά που λέει. Τότε έτυχε να περνάει ένας νομοδιδάσκαλος των τούρκων. Το παιδί τον χαιρέτισε και του είπε, ακούς, δάσκαλε, τι μου λέει αυτός ο άπιστος; Εκείνος αμέσως ρώτησε τον Άγιο, τι είναι αυτά που λες, άπιστε, και βλαστημάς την πίστη μας που είναι ένδοξη και τιμημένη;

Εγώ είμαι πιστός, του απάντησε ο Άγιος και ευσεβής και αληθινός με τη χάρη του Χριστού μου, του αληθινού Θεού και ξέρω τι λέω και τι πιστεύω, τόσο που είμαι έτοιμος να πεθάνω για την πίστη μου. Εσείς ταλαίπωροι ούτε τι λέτε ξέρετε, ούτε τι κάνετε αλλά είστε πλανεμένοι και περπατάτε στο σκοτάδι, έχετε μια θρησκεία γεμάτη από μυθολογίες και φαντασίες.

Στο μεταξύ μαζεύτηκαν και άλλοι τούρκοι οι οποίοι τον άρπαξαν και τον οδήγησαν στον δικαστή της πόλης, λέγοντάς του, ακούσαμε αυτόν τον άνθρωπο να βλαστημά τον Μωάμεθ και τον Θεό. Ο δικαστής παίρνοντας στα χέρια του την έγγραφη κατηγορία άρχισε να τον ανακρίνει ιδιαιτέρως και να καταγράφει τις απαντήσεις του.

Τον ρώτησε για τη καταγωγή του, πως ονομάζεται και αν ξέρει γράμματα. Στην τελευταία του ερώτηση ο Άγιος απάντησε αρνητικά οπότε ο δικαστής του λέει και αφού δεν γνωρίζεις γράμματα πως κηρύττεις μπροστά στο δικαστήριό μου τον Χριστό, που ήταν ένας απλός άνθρωπος, αληθινό Θεό και δημιουργό των πάντων και μάλιστα ότι υπέμεινε πάθη και σταυρώθηκε και ετάφη.

Τότε ο μάρτυς με τη χάρη του Θεού, αν και ήταν αγράμματος, έκανε μπροστά στο δικαστή μια θαυμαστή ομολογία πίστεως, μέσα στην οποία εκφράζεται όλη η ορθόδοξη θεολογία τόσο περί του τριαδικού Θεού όσο και περί θεότητας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, την οποία παραθέτει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στο Νέο Μαρτυρολόγιο.

Μόλις τ' άκουσε όλα αυτά ο δικαστής διέταξε να τον ραβδίσουν σκληρά και να τον κλείσουν στη φυλακή. Κάποιοι Χριστιανοί που άκουσαν και είδαν τα γεγονότα πήγαν και τα ανακοίνωσαν στον εφημέριο και τους υπόλοιπους Χριστιανούς, οι οποίοι χάρηκαν μεν για την ομολογία του, φοβήθηκαν όμως μήπως δεν αντέξει εξαιτίας της αδυναμίας της ανθρωπίνης φύσεως. Άρχισαν να προσεύχονται στον Κύριο, ο οποίος του έδωσε την δύναμη και τον φωτισμό να κάνει αυτή την

ομολογία, να τον ενισχύσει μέχρι τέλους. Παράλληλα ο εφημέριος είπε σε κάποιους Χριστιανούς πνευματικά λόγια να τα μεταφέρουν στον Άγιο στη φυλακή.

Πήγαν στη φυλακή και κατόρθωσαν να επισκεφτούν τον Άγιο. Τον βρήκαν δεμένο με διπλές αλυσίδες να προσεύχεται, χωρίς κανένα φόβο, χαρούμενο, με την όψη του αλλοιωμένη από τη θεία χάρη. Κάθισαν μαζί του και του μετέφεραν τα λόγια του ιερέα. Την άλλη μέρα τον επισκέφτηκαν πάλι και μόλις τους είδε τους είπε ότι τη νύχτα, ενώ προσευχόταν, του εμφανίστηκε ο ίδιος ο Χριστός, ο οποίος τον ενίσχυσε προλέγοντάς του και το μαρτυρικό του τέλος.

Εν τω μεταξύ ήρθαν στον δικαστή οι συνάδελφοι του Αγίου λέγοντας, ο άνθρωπος αυτός μας χρωστάει και του χρωστάμε., δώσε μας τον για να λογαριαστούμε. Ο δικαστής τον παρέδωσε δεμένο στον έπαρχο της πόλεως, ο οποίος τον συνόδευσε στο αρτοπωλείο. Εκεί εξετάζοντας τους λογαριασμούς του με τους συναδέλφους του, δίψασε και ζήτησε από κάποιο φίλο του λίγο κρασί να πιεί κι εκείνος έτρεξε αμέσως να του φέρει. Βλέποντάς τον οι Τούρκοι να φέρνει το κρασί παραλίγο να τον σκοτώσουν από το ξύλο. Κι ο Άγιος συμπονώντας τον διαμαρτυρήθηκε στον έπαρχο αλλά εκείνος τον χτύπησε με το ραβδί του στο κεφάλι τόσο δυνατά που έπεσε κάτω και με πολλή δυσκολία σηκώθηκε.

Όταν τελείωσαν, τον έκλεισαν πάλι στη φυλακή και περίμεναν ανώτερο δικαστή να έρθει. Την άλλη μέρα ήρθε ο δικαστής και οδήγησαν μπροστά του τον Άγιο, η όψη του οποίου άστραφτε κυριολεκτικά από τη χάρη του Θεού. Ο δικαστής ήλεγξε τα έγγραφα με την απολογία του μάρτυρος και τον ρώτησε αν αληθεύουν αυτά και από πού τα έμαθε. Ο Άγιος απάντησε καταφατικά και ότι όλα αυτά τα διδάχτηκε από τους γονείς του. Παράλληλα ομολόγησε εκ νέου τον Χριστό ως αληθινό Θεό και ότι δεν πρόκειται να τον αρνηθεί με κανένα αντάλλαγμα και προτιμά τον θάνατο, όσο βασανιστικός κι αν είναι, παρά να αρνηθεί τον Χριστό και να χάσει την αιώνια ζωή.

Τόσο πολύ εξέπληξαν τα λόγια του Αγίου τον δικαστή, που ακούμπησε το κεφάλι του στο μαντήλι του για πολλή ώρα και άρχισε να κλαίει. Κατόπιν σα να βγήκε από τον ύπνο εξέδωσε την απόφαση για τη θανατική καταδίκη του Αγίου :

Επειδή Μιχαήλ, ο από Χριστιανών γονέων, επαρακινήθη θεληματικώς και ήλθεν ενώπιον πολλών αρχόντων οίτινες ευρέθησαν εμπρός εις το κριτήριόν μου και ωμολόγησε μετά παρρησίας ότι ο Χριστός είναι Θεός αληθινός και ότι οι προφήται δι' αυτόν επροφήτευσαν και ότι η Παρθένος Μαριάμ, όπου εγέννησε τον Ιησούν Χριστόν, είναι κυρίως και αληθώς Θεοτόκος, προσθέτοντας και τούτο, ότι έως τον καιρόν του Χριστού ήσαν οι προφήται, αμή οι μετέπειτα είναι ψεύσται και πλάνοι, όστις και τον εδικόν μας προφήτην τον Μωάμεθ φανερά τον είπε ψεύστην και

πλάνον, και με άλλας ύβρεις τον εξουθένωσε, όθεν μη θέλοντα να μετανοήση εις εκείνα όπου ελάλησεν, απεφάσισεν ο νόμος να παραδοθεί εις το πυρ, κατά την κα΄ του Μαρτίου, ημέρα Πέμπτη της εβδομάδος, ώρα εννάτη.

Τον πήρε τότε ο έπαρχος δεμένο και τον οδηγούσε στον τόπο της εκτέλεσης ενώ ο Άγιος ακολουθούσε όλος ειρήνη, προσευχόμενος. Ολόκληρη η πόλη συγκεντρώθηκε. Οι στέγες των σπιτιών, των ναών, τα δέντρα, ήταν γεμάτα από ανθρώπους, οι οποίοι,μαζί με τους αγγέλους και τους Αγίους, παρακολουθούσαν τον αγώνα του μάρτυρος, πως νίκησε τους ορατούς και αοράτους εχθρούς.

Όταν έφθασαν στον τόπο της εκτέλεσης, μπροστά στον ιερό ναό της Υπαπαντής, οι δήμιοι τον έστησαν μπροστά στη φωτιά για να τον φοβίσουν, έπειτα έμπηξαν δυο πασσάλους και έδεσαν την αλυσίδα με την οποία ήταν δεμένος ο Άγιος. Κατόπιν τον έγδυσαν και τον άφησαν με το πανωφόρι. Ο έπαρχος για τελευταία φορά προσπάθησε, συμπονώντας τον δήθεν, να τον μεταστρέψει, χωρίς αποτέλεσμα.

Για μια ακόμη φορά ο Άγιος μάρτυς με πολλή γενναιότητα ομολόγησε τον Χριστό. Τότε τον άλειψαν παντού με θειάφι και του έβαλαν φωτιά. Λαμπάδιασε ολόκληρος και για πολλή ώρα στεκόταν και υμνούσε σιγαλά τον Θεό. Ύστερα κοιτάζοντας δεξιά και αριστερά πού είναι η περισσότερη φωτιά εκεί γέρνοντας έπεσε, παραδίδοντας το σώμα του μεν στη φωτιά, την δε ψυχή του στα χέρια του Θεού.

Έτσι έλαβε ο γενναίος μάρτυς του Χριστού τον στέφανο της ομολογίας και του μαρτυρίου, προς ευφροσύνη των Χριστιανών και κατασχώνη των αλλόπιστων.